

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

II. De Capellis Monachorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

non solum ea ipsa, sed quaecunque alia huc
 pertinere visa fuerint; ipsi pro data sibi à
 sacrosancta Synodo potestate, ac etiam
 velut delegati sedis Apostolica prohibeant,
 mandent, corrigant, statuunt; atque ad
 ea inuolantè seruanda censuris Ecclesia-
 sticis, aliisque pœnis, quæ illorum arbi-
 trario constituentur, fidelem populum com-
 pellant; non obstantibus privilegiis, ex-
 ceptionibus, appellationibus, ac consue-
 tudinibus quibuscunque.

CAPIT. II.

De Capellis Monachorum.

203. Origo Capellarum Monachorum.
 204. Monachi Clericum in Capellis Episcopo
 presentare debuerunt.
 205. Vbi cura animarum incumbit ipsimet
 Monasterio, hodieum Ecclesiasticus est
 presentandus, ac presciendus.
 206. Religiosi non facile, nec nisi cum certis
 conditionibus admittendi sunt ad regimen
 Parochiarum.
 207. Regulares, quibus ubicunque cura ani-
 marum de populo incumbit, subjacent ea-
 tenus authoritati Episcopali,

203. **C**um olim Monachi ob in-
 citatem administrandi Sa-
 cramenta fidelibus, vel eos in propriis
 ecclesiis ad sepulturam admittendi, de-
 mas ac alios Ecclesiarum fructus
 possent percipere: non solum Episcopi
 sapius, in eversionem Ecclesiarum pro-
 construxerunt atque dotarunt con-
 ventus Monachorum, ac
 illis c. *Bonarei*. 75. XII. q. 2. quod
 prohibitum fuerit, ex rebus Ecclesiarum,
 quibus præsidebant, non amplius
 quam quinquagesimam partem
 modi fundationes impendere;
 etiam Parochi, non desiderato Episcopo-
 rum consensu, ex nimia devotione
 decimas unam cum cæteris emolumentis
 ad dies vitæ cessere conventibus
 quorum altaris serviendi retentio-
 nem quorum mortem deficiente in Monachis
 jure retinendi easdem Ecclesias
 cum obventionibus supradictis, pro
 tas redemptionis Altarium introitus
 nonnullibi fuit, ut nimirum Monachi

deinceps easdem Ecclesias, à nobiliori parte *Altaria* dictas, ab Episcopo tanquam supremo omnium suæ Diœcesis Ecclesiarum Antistite, redimerent, constituto ipsi annuo pecuniæ censu, pro institutione Vicarii seu Capellani quem & Personam vocabant, utpote sustinentem personam Ecclesiæ: in quem morem perversum multis invehuntur Gregorius VII. Ivo Carnotensis, Joannes Saresburiensis &c.

204. Quamvis autem redemptio Ecclesiarum sanctionibus Pontificiis, & Conciliaribus Decretis omnino sublata fuerit: tenebantur tamē Monachi in talibus Ecclesiis præsentare Episcopo Clericos celebraturos ibidem pro Populo Divina officia. c. congregato. l. 1. *de capell. Monach* donec lapsu temporis ipsi met Monachi ad publicè celebrandas in suis monasteriis missas à summis Pontificibus & Episcopis admissi fuerunt, in iis solummodo locis relicto iisdem onere præsentandi Episcopo Clericum,

H 4 in

in quibus extra monasterium jus
 natū obtinebant c. *sicut nobis. 2.*
supple. negl. Pral.

205. De cura animarum ipsime
 naster o incumbente quæstio est
 rest, an ea committi possit hodie
 cho Claustrali? quæ negativè res
 c. *un. de Capell. Monach. in 6.* ubi
 DD. ne scil. inter illos de Congreg
 ne notetur diversitas, & regulari
 ventis habeant occasionem vagari
 cumeundo Parochiam: putat
 gnans magis indecens esse, ut
 gulos dies exeat è monasterio; ut
 meat Parochiam Monachus, qui
 semel tantum eximatur à Claustr
 rochiæque sæculari præficiatur
 cum ad Monasterium. 6. ubi ult.
 de statu Monachor. atque rante
 cum Monachus ad curam exercet
 nunquam debeat exire sine socio
 dinis c. *Monachi 2. c. Quod DE*
rem. 5. 2. de statu Monach. ac pro
 mutatis pro varietate temporum lo

uni post alterum occasionem facere possit vagandi extra clausuram, & domos mulierum visitandi, non absque gravi periculo relaxandi rigorem monasticæ disciplinæ.

206. Nec favor curæ, ut optimè monet idem Fagnanus, hic debet attendi, cum æquè bene, imò congruentius illi per Ecclesiasticum Presbyterum satisfieri possit, quàm per Regularem etiam vitæ mixtæ addictum: quò respiciens Congregatio Lateranensis Canonico-regularium sub instaurationis suæ principium, Parochiis regendis censuit esse renuntiandum: hodieque non nisi urgente necessitate Ecclesiæ Parochialis ob Ecclesiasticorum penuriam, vel summâ ejusdem utilitate, dispensatur cum Regularibus etiam vitam mixtam professis, ut animarum curæ proficiantur, adjuncto singulis ejusmodi Parochis individuo ejusdem ordinis socio, & eâ solùm conditione, ut deducto victu, quod reliquum fuerit reddituum,

GI
36

in pauperum & Ecclesiæ parochialitatem impendant: ut in libris publicis S. Congregationis ad *ses.* 24. adnotatum reperitur.

207. Sicubi verò vel in Ecclesiis particularibus, vel in ipsismet Conventibus quibus cura animarum incumbit, Regulari dispensatum fuerit, ut exerceat, talis quantumvis exemptus omnibus ad dictam curam pertinentibus subiacet jurisdictioni, visitationi & correctioni Episcopi Diocesani.

CAPUT III.

De expositione publica Sacramenti Eucharistiæ.

208. *Simplex sacerdos, seclusâ necessitate, non habet facultatem ministrandi fidelibus Sacramentum Eucharistiæ.*

209. *Religiosis non licet exponere solenne Sacramentum Eucharistiæ, nisi de consensu et iussu Episcopi.*

208. **S**implex sacerdos ex vi potestatis **S**ordinis, seclusâ necessitate